

Υπόθεση C-122/94

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

«Κοινή γεωργική πολιτική — Κρατική ενίσχυση»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Γ. Κοσμά της 22ας Νοεμβρίου 1995	I - 884
Απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Φεβρουαρίου 1996	I - 918

Περίληψη της απόφασης

- 1. Γεωργία — Κανόνες ανταγωνισμού — Διατάξεις της Συνθήκης σχετικές με τις ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη — Δυνατότητα εφαρμογής στον αμπελοοινικό τομέα — Συνέπεια — Εξουσία του Συμβουλίου να επιτρέπει, ενόψει εξαιρετικών περιστάσεων, κατά παρέκκλιση ενίσχυση
(Συνθήκη ΕΚ, άρθρα 42 και 92 έως 94· κανονισμός 822/87 του Συμβουλίου, άρθρο 76)*
- 2. Γεωργία — Κανόνες ανταγωνισμού — Ενισχύσεις — Άδεια από το Συμβούλιο για κατά παρέκκλιση ενισχύσεις — Δικαστικός έλεγχος — Όρια — Απόφαση επιτρέπουσα έκτακτες ενισχύσεις για την απόσταξη ορισμένων οίνων της περιόδου 1993/94 στην Ιταλία και στη Γαλλία — Ανυπαρξία προδήλου πλάνης εκτιμήσεως
(Συνθήκη ΕΚ, άρθρα 39 και 93 § 2, εδ. 3)*
- 3. Πράξεις των οργάνων — Αιτιολογία — Υποχρέωση — Περιεχόμενο
(Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 190)*

1. Εφόσον, δυνάμει του άρθρου 42 της Συνθήκης τα άρθρα 92 έως 94 της Συνθήκης, σχετικά με τις ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη, έχουν καταστεί, μέσω του άρθρου 76 του κανονισμού 822/87 εφαρμοστέα επί της παραγωγής και του εμπορίου οίνων, το Συμβούλιο μπορεί να κάνει χρήση στον αμπελοοινικό τομέα της εξουσίας που του παρέχει το άρθρο 93, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης και να αποφασίζει, εφόσον κάτι τέτοιο δικαιολογείται από εξαιρετικές περιστάσεις, ότι μια κρατική ενίσχυση πρέπει να θεωρηθεί ως συμβατή με την κοινή αγορά, και τούτο κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 92 ή των προβλεπομένων από το άρθρο 94 κανονισμών.

2. Όταν η εφαρμογή από το Συμβούλιο της κοινής γεωργικής πολιτικής περιλαμβάνει την ανάγκη εκτιμήσεως περίπλοκης οικονομικής καταστάσεως, η διακριτική εξουσία της οποίας αυτό απολαύει δεν εφαρμόζεται αποκλειστικά στη φύση και στην έκταση των διατάξεων που θα θεσπίζει, αλλά επίσης, κατά ορισμένο μέτρο, στη διαπίστωση των βασικών στοιχείων, υπό την έννοια ιδίως ότι επιτρέπεται στο Συμβούλιο να στηρίζεται, ενδεχομένως, σε συνολικές διαπιστώσεις. Τούτο ακριβώς συμβαίνει όταν το Συμβούλιο καλείται να αποφανθεί επί του ζητήματος αν πρέπει, δυνάμει της εξουσίας που του παρέχει το άρθρο 93, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης, να αποφασίσει ότι εξαιρετικές περιστάσεις δικαιολογούν να θεωρηθεί μια ενίσχυση, κατά παρέκκλιση του άρθρου 92 της Συνθήκης, ως συμβατή με την κοινή αγορά.

Ο εκ μέρους του δικαστή έλεγχος της ασκήσεως μιας τέτοιας αρμοδιότητας

πρέπει να περιορίζεται στην εξέταση του εάν υπήρξε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των στοιχείων της συγκεκριμένης περιπτώσεως ή κατάχρηση εξουσίας ή εάν το Συμβούλιο παρέβη προδήλως, όσον αφορά τα προς λήψη μέτρα, τα όρια της εξουσίας του εκτιμήσεως.

Από τον έλεγχο αυτόν, ο οποίος έγινε όσον αφορά την απόφαση του Συμβουλίου να επιτρέψει έκτακτες εθνικές ενισχύσεις για την απόσταξη ορισμένων οίνων παραχθέντων κατά την περίοδο 1993/94 στη Γαλλία και την Ιταλία, δεν κατεδείχθη πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά το γεγονός ότι κρίθηκε ότι έπρεπε να δοθεί ιδιαίζουσα προσοχή στον στόχο της διασφαλίσεως ενός δίκαιου εισοδήματος στους παραγωγούς οίνου, ότι δεν υπήρχε ο φόβος μιας πραγματικής και μόνιμης διαταραχής στη λειτουργία της κοινής οργάνωσης της αγοράς και ότι οι εν λόγω ενισχύσεις ήταν, ως κατά παρέκκλιση μέτρο, συμβατές με την κοινή αγορά, στο μέτρο και για την περίοδο που αυτές ήταν απολύτως αναγκαίες για την διόρθωση της διαπιστωθείσας καταστάσεως ελλείψεως ισορροπίας.

3. Καίτοι είναι αληθές ότι από την επιβαλλόμενη από το άρθρο 190 της Συνθήκης αιτιολογία πρέπει να καταφαίνεται, κατά τρόπο σαφή και μη επιδεχόμενο παρερμηνεία η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη, κατά τρόπο ώστε οι ενδιαφερόμενοι να μπορούν να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν το ληφθέν μέτρο και το Δικαστήριο να ασκεί τον έλεγχό του, δεν απαιτείται, ωστόσο, η αιτιολογία

να διευκρινίζει όλα τα καίρια πραγματικά και νομικά στοιχεία. Πράγματι, το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας αποφάσεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις αυτές πρέπει να εκτιμάται σε σχέση όχι μόνο με το κείμενό της αλλά και με το πλαίσιο της καθώς και με το σύνολο των νομικών κανόνων που διέπουν το σχετικό θέμα.

Κατά συνέπεια, εφόσον από την αμφισβητούμενη πράξη προκύπτει το ουσιώδες στοιχείο του επιδιωκόμενου από το κοινοτικό όργανο στόχου, είναι περιττό να απαιτείται ειδική αιτιολογία για κάθε μία από τις τεχνικής φύσεως επιλογές του εν λόγω οργάνου.